

Župa Svetog Vida Vidovec

Peta nedjelja kroz godinu - C
10. veljača 2019.

Informativni listić župe, godina 15. broj 6.

Evandjelje: Lk 5, 1 - 11

U ono vrijeme: Dok se oko Isusa gurao narod da čuje riječ Božju, stajao je on pokraj Genezaretskog jezera. Spazi dvije lađe gdje stoje uz obalu; ribari bili izašli iz njih i ispirali mreže. Uđe u jednu od tih lađa; bila je Šimunova pa zamoli Šimuna da malo otisne od kraja. Sjedne te iz lađe poučavaše mnoštvo.

Kada dovrši pouku, reče Šimunu: »Izvezi na pučinu i bacite mreže za lov.« Odgovori Šimun: »Učitelju, svu smo se noć trudili i ništa ne ulovismo, ali na tvoju riječ bacit ću mreže.« Učiniše tako te uhvatiše veoma mnogo riba; mreže im se gotovo razdirale. Mahnuše drugovima na drugoj lađi da im dođu pomoći. Oni dođoše i napuniše obje lađe, umalo im ne potonuše.

Vidjevši to, Šimun Petar pade do nogu Isusovih govoreći: »Idi od mene! Grešan sam čovjek, Gospodine!« Zbog lovine riba što ih uloviše bijaše se zapanjio on i svi koji bijahu s njime, a tako i Jakov i Ivan, Zebedejevi sinovi, drugovi Šimunovi. Isus reče Šimunu: »Ne boj se! Odsada ćeš loviti ljude!« Oni izvukoše lađe na kopno, ostaviše sve i pođoše za njim.

Ribari ljudi

Prizor s Genezaretskog jezera otvara nam oči za ono što na prvi pogled nije vidljivo. Zaustavimo li se pozornije na tekstu, uočiti ćemo da se s jedne strane nalazi okupljeno mnoštvo koje je nagrnulo čuti Isusa, dok je s druge strane ribolovna družina koja na obali ispiru mreže. Dvije mreže i dvije vrste ulova. Jedna "lovi" po danu, druga po noći. Već slutimo da se pod prvom misli na Božju riječ koja je postigla cilj – zahvatiti ljudska srca i privesti ih Isusu, dok je Šimunova mreža ostala bez ulova. Po tim malim nijansama možemo uočiti bogatstvo poruke. Naglasak je na tome da je u Isusovim riječima mnoštvo prepoznalo Božju riječ koja ih iznutra pokreće i dovodi do nasljedovanja Isusa. Tako taj prizor zrcali sjevremensko iskustvo vjere: čim dubinske težnje ljudskog bića takne Božja riječ, čim čovjek prepozna da ga Božja riječ iznutra zahvaća, da ga iznutra liječi i pridiže, tada se čovjek pokreće i slijedi Isusov put. Ne pokreću ga običaji, zdanja, zvukovi, strahovi, naredbe ili kataklizmičke prognoze, kao ni ono izvanjsko što spada u pomoćna sredstva vjere, već se istinsko nasljedovanje Kristova puta događa samo na poziv iz slobode, tj. iz osobnog iskustva Božjeg dodira.

Mnoštvo koje okružuje Isusa bilo je pokrenuto svojim potrebama. Tako se događa i u našim životima. Jasno je da tu priča ne završava, jer čim se Božju riječ primi kao hranu, otvaraju se oči za prepoznavanje istinske hrane koja siti najdublje slojeve duše. Potom kod Luke vidimo da prizor s obale nije zatvoren. Otvara ga Isusov pogled. Luka nam ukazuje da Isusov pogled dopire i do ribara u tijeku njihova redovitog posla. Za njima je noć bez ulova. Prazne mreže ne izazivaju pozornost prolaznika. Još im preostaje isprati mreže i krenuti kući. Njihov radni tijek već je unaprijed zadan. Sve se u njihovu poslu unaprijed zna – osim ulova. I tako iz dana u dan. Njihovu svakodnevicu prekida Isus, jer On nije običan prolaznik – vidi, kako kod Petra, tako i kod nas – obilje mogućnosti u mrežama našeg života. Potom slijedi ono glavno: Petar, mimo svih pravila ribolova, na Isusovu riječ baca na pučinu mrežu. Rezultat? Obilje riba. Tako je Isusov navještaj s obale

dobio uprizorenje u liku Petra koji, vjerujući Kristovoj riječi, zadobiva obilje riba.

Dakle, kao Petar, tako i mi, često dođemo do krajnjih granica svojih mogućnosti, sposobnosti, znanja, razuma, iskustava, uvjerenja, pouzdanja. Očito je da najčešće – ili možda jedino tek tada – postanemo otvoreni za Božju riječ koja nas poziva da s njom krenemo drugačijim putovima prema dubinama života. Svakodnevni izazovi, stresovi i krize najčešće nas izbacuju na obale života i suočavaju s vlastitim nemoćima. Lako je zamisliti druge u takvom stanju, no teško nam je kad se nađemo pogođeni takvim stanjem. Onda nam izgleda da nas je i Bog napustio, da smo prepušteni na milost i nemilost okolnostima, no Božja riječ – a ona je mreža koja zahvaća i izvodi na slobodu – kazuje nam da slijedeći stope Isusova života dolazimo do istinskog obilja. Drugo, kao što Isus uzima Petrovu lađu, tako su mu i naši životi potrebni da Radosna vijest dopre do svih ljudi. Služi se našim životima, ma kakvi oni bili, da bi svakoga dana ulazio u živote ljudi. Dakako, očekuje našu suradnju. Kao nekoć Petru, tada govori i nama danas: “Ne boj se! Želim ti se darovati.”

Sve navedeno govori da biti kršćanin znači osloniti se cijelim svojim bićem na Kristovu riječ i uzeti je sa svom ozbiljnošću kao snagu koja mijenja naš život. To, znamo, nije lako ostvarivati, i nikada neće biti lako. Biti kršćanin nije isto što i smatrati da Bog postoji, a ponajmanje se sastoji u znanju o Bogu ili pozivanju na obiteljske i nacionalne korijene, vezanosti uz zavičaj ili svođenje vjere na rutinsko sudjelovanje u crkvenim obredima. Kao što se vjera ne može nametnuti, ne može se ni naučiti u školi ili na tečaju. Riječ je o iskustvu Božjeg dodira koji me šalje da iz ljubavi i slobode svoj život živim u otvorenosti i odgovornosti za potrebe ljudi. Kao nekoć galilejske ribare, tako danas svakoga od nas na obali života susreće Božji dodir. Mogu mu odgovoriti vjerom ili potpunom nezainteresiranošću. Kad Isus kaže Petru da će odsad loviti ljudi, onda je jasno da se ta i takva zadaća odnosi na sve Kristove vjernike, a vjernik ne može svoju vjeru svesti na prakticiranje vjere u smislu sudjelovanja na sakramentima. Nije sporno da se to podrazumijeva, ma koliko to à la carte kršćani smatrali dijelom prošlosti, ipak sudjelovanje u obredima nije jamstvo da je s mojom vjerom sve u redu. Teško je, istina, do kraja izreći sve što se ima misliti pod izrazom biti kršćanin, no, bez obzira na nedorečenosti, sigurno je da to znači prakticirati život iz vjere u Isusa Krista, tj. živjeti na način da se iz vjere u Krista založim za ljude na način da činim sve što mi je moguće kako bih izvodio ljude iz mraka na svjetlo.

U svakom slučaju, Kristov vjernik nalazi svoje usmjerenje u događajima poput ovog iz nedjeljnog evanđelja. Na tom putu je otvorenost Duhu Svetom neizostavna. On me potiče da se svakoga dana u novim okolnostima trudim unijeti više Kristova svjetla, a upravo je to mreža kojom ljude izvodim u život. I ne odnosi se to na neke izdvojene situacije, rijetke prigode i rijetke ljude, nego u svim okolnostima života. Loviti ljude – a to se tiče svih kršćana – znači pomoći čovjeku da se prepusti snazi Božje ljubavi koja obogaćuje naše ljudske ljubavi, hrani ih i njeguje. Danas, čini se, pored navedenoga, snažnije treba poticati i razvijati suosjećanje s ljudima koji su pogođeni nepravdom, samoćom, neimaštinom, beznađem, prijevarama, otuđenjem, gramzljivošću i ostalim teškoćama i zlima. Napokon, ista logika vrijedi i za one koji su se odrekli svojih duhovnih korijena pa su zaboravili da su zaboravili Boga ili su svojim životom Bogu okrenuli leđa. Sve su to načini kako se možemo staviti u službu života, tj. (u)lova ljudi.

Don Ivica Huljev Župnik u Komiži i urednik stranice kroz-samariju.net

O G L A S I

ŽUPNI URED VIDOVEC – UREDOVNO VRIJEME:

PONEDJELJAK, UTORAK, ČETVRTAK I PETAK: 16–17 sati;   SRIJEDA: 9–10 sati

ŽUPNI URED NE RADI U OVE DANE: SUBOTOM, NEDJELJOM, NA VELIKE CRKVENE I DRŽAVNE BLAGDANE!

ŽUPNA KATEHEZA:

PRVOPRIČESNICI – VIDOVEC (3. a i b) – srijeda u 14.30 sati

– NEDELJANEC (3. c) – srijeda u 15.30 sati

KRIZMANICI – VIDOVEC (8. a) – utorak u 14.30 sati (8. b) – utorak u 15.30 sati

– NEDELJANEC - četvrtak u 15.30 sati

10. 02. 2019. PETA NEDJELJA KROZ GODINU

8h. VIDOVEC – za župljane

9i3oh. NEDELJANEC + ob. Šantek, ob. Đurasek, Milan Pozder

11h. VIDOVEC + Ivan i Eva Krklec, Juraj i Marija Hruškar

11. 02. Ponedjeljak <i>Majka Božja Lurdska</i> <i>DAN BOLESNIKA</i>	17 h. VIDOVEC + Zdravko i Ana Papec – <u>daje ob. Sirovec</u>
	+ na čast Majci Božjoj Lurdskoj – <u>daje ob. Plantić</u>
12. 02. Utorak Damjan, Zvonka, Zvonimir	17 h. VIDOVEC + Zdravko Škreb i Ivan Sirovec – <u>daje ob. Škreb</u>
	+ Vlado, Vinko, i Ana Korpar, Petar i Viktorija Hleb – <u>daje ob. Klepač</u>
13. 02. Srijeda Kristina, Božidarka	NEDELJANEC 16:25 h. – <u>DEVETNICA SV. JOSIPU</u> 17 h. SV. MISA + Tomislav i Ivan Hleb, Mijo, Agata i Josip Horvat – <u>daje Veronika Hleb</u>
	VIDOVEC 17:30 h. – <u>DEVETNICA SV. JOSIPU</u> 18h. SV. MISA + Milan, Stjepan, Ivan i Marija Trojko – <u>daje Ana Trojko</u>
14. 02. Četvrtak Valentin, Valentina	17 h. VIDOVEC + Alojzija i Franjo Canjuga – <u>daje ob. Canjuga</u>
	+ Zdravko, Valentina, Marija, Juraj i Stjepan Cafuk – <u>daje ob. Cafuk</u>
15. 02. Petak Vitomir, Vito, Faustin	17 h. VIDOVEC + Valent Canjuga, Ljubica, Ivan i Juraj Kučko, Franjo Košić i ob. Košić – <u>daje Fanika Canjuga</u>
	+ Ivan i Marija Plantić – <u>daje ob. Priher Katice</u>
16. 02. Subota Julijana, Danijel, Miljenko	8 h. VIDOVEC + Valent i Magdalena Gazdek, Ivan Košić – <u>daje Antonija Košić</u>
	15:30 h. <u>VJENČANJE I SV. MISA</u> – Antonio i Kristina Koren
	17 h. VIDOVEC + Ivan Novak i ob. Novak – <u>daje Marija Bubek</u> + Marijan Cafuk, Đurđa i Alojz Cafuk, Stjepan i Lucija Jančikić – <u>daje ob. Stanka Cafuk</u>
17. 02. Nedjelja ŠESTA NEDJELJA KROZ GODINU	8h. VIDOVEC – za župljane
	9i3oh. NEDELJANEC + Anđela, Luka, Ana, Slavko i Andrija Melnjak, Agata Kocijan, Stanko i Fana Furjan, Josip i Marija Sili – <u>daje Pero Melnjak</u>
	11h. VIDOVEC + Katarina i Ivan Kovačić – <u>daje ob. Zavrtnik</u>

Kumovanje

Korisno je podsjetiti da se na krštenju i potvrdi govori o kumovima, to jest o osobama koje jamče za vjerski odgoj krštenika ili potvrđenika, dok na vjenčanju govorimo o svjedocima koji u pravnom smislu svjedoče da je ženidba valjano sklopljena. Iako u običnom govoru kažemo da je netko kum na vjenčanju, on je zapravo svjedok.

Svjedoci na vjenčanju

Poznato nam je da se za valjano sklapanje ženidbe između ostaloga traži nazočnost *svjedoka*, pri čemu crkveno pravo ne traži nikakve posebne uvjete, osim onih koji se traže za svakog svjedoka: da je punoljetan te da ima uporabu razuma. Po sebi svjedok može biti nekršten ili neke druge vjeroispovijesti. Takve iste uvjete traži u nas i građansko pravo, te se redovito događa da mladenci prijave svoje svjedoke u matičnom uredu, a te iste svjedoke (upisane u potvrdu koju izdaje matični ured) vjenčatelj onda i prihvati. Naravno da u pripremi mladenaca na ženidbu župnik može (i treba) savjetovati mladencima da izaberu svjedoka koji je vjernik, međutim, ne može i ne smije ih se uvjetovati. Nitko – pa ni župnik – ne smije biti iznad zakona.

Kumovi na krštenju

Obrednik krštenja određuje koje osobine treba imati kum: 1) da je dovoljno zreo za vršenje te dužnosti; 2) da je primio sakramente krsta, potvrde i euharistije; 3) da pripada Katoličkoj Crkvi i nije pravno spriječen za obavljanje te službe. Krštena osoba koja pripada odijeljenoj Crkvi ili zajednici, a vjeruje u Krista, može, ako to žele roditelji, biti kum ili kršćanski svjedok kod krštenja zajedno s katoličkim kumom. Zakonik kanonskoga prava govori da je zadaća kuma pomagati odraslom kršteniku u pristupu u kršćanstvo, a krštenika dijete zajedno s roditeljima predstaviti za krštenje i isto tako nastojati da krštenik provodi kršćanski život u skladu sa sakramentom krsta.

Kumovanje na krizmi

U Redu potvrde stoji da potvrđenike pri samom primanju sakramenta redovito prati kum koji će ih predstaviti djelitelju potvrde za sveto pomazanje, a kasnije će im pomagati da obećanja koja su na krštenju javno izrekli mogu vjerno provesti po Duhu Svetom kojega su primili. S obzirom na današnje pastoralne prilike dobro je da krsni kum, ako je nazočan, bude također kum na potvrdi. Tako se naime jasno označuje veza između krsta i potvrde. Nipošto nije isključena mogućnost da se izabere i poseban kum za potvrdu.

Kao što je rečeno, Crkva traži da kum na krštenju i krizmi bude vjernik koji svojim životom hoće i može svjedočiti svoju vjeru, dakle, koji je, kako volimo reći, praktičan vjernik. U tome smislu, baš kako određuju crkveni propisi, kum treba u najmanju ruku primiti sva tri sakramenta inicijacije (krst, potvrdu i euharistiju), te ako živi u braku da je sklopio kanonsku ženidbu, odnosno da nije sklopio samo građansku ženidbu. Uz to, kum treba biti praktičan vjernik, to jest član župne zajednice koji svoju pripadnost zajednici pokazuje – što je temeljno – redovitim sudjelovanjem na nedjeljnoj i blagdanskoj euharistiji.

I onda slijedi statistika, koja je nemilosrdna. Prema dostupnom posljednjem istraživanju iz 2008. u Hrvatskoj svake nedjelje dolazi na misu 20,6% odraslih vjernika. Još nekih 20,6% tvrdi da dolazi jednom mjesečno. K tome taj postotak nije isti u gradovima i u selima: što je veće naselje, to je manji postotak onih koji redovito dolaze na misu. To onda znači da među našim vjernicima ima manje od 20% onih koji – ako ćemo biti dosljedni – ispunjavaju uvjete za kumovanje na krštenju i krizmi. Što se tiče ovih postotaka, župnici će prema svojim statistikama reći da je stvarna situacija još gora. To je statistika za 2008. Od onda nema službenih istraživanja, ali pretpostavlja se da je broj odraslih vjernika koji svake nedjelje dolazi na misu pao na 10 - 15%.